

Първо Действие, нета картина.

7

отивам да почина.

/Излизат всички, освен Жумета и Дойкаца./

Жумета.—

Ела тук, дойке, кой е она там?

Дойкаца.—

Каслевникът на стария Плиберно.

Жумета.—

А тоя, що излиза от вратата?

Дойкаца.—

Аз мисля, че е младият Тетрунис.

Жумета.—

А тоя, който е след него, който отказва да талцува?

Дойкаца.—

Аз не знам.

Жумета.—

Иди, поиграй!— Ако той е хленек,
да се приготви бэл саван за мене!

Дойкаца.—

Волко той се казва, на Монтеки,
на волния противник син единствен.

Жумета.—

Единствена любов, любов родена
от пиямъка на вехната вражда,
видях те рано, като те познах!
Възпявахоме ти, неколко озарена
от бясовка на горестна звезда!
Обрехох се на своя враг без страх.

Дойкаца.—

Какво си брътвени?